

Terms and Conditions

The Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Library.

Each copy of any part of this document must contain there Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept there Terms and Conditions.

Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Library

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Imprint:

Director: Mag. Renate Plöchl

Deputy director: Mag. Julian Sagmeister

Owner of medium: Oberösterreichische Landesbibliothek

Publisher: Oberösterreichische Landesbibliothek, 4021 Linz, Schillerplatz 2

Contact:

Email: [landesbibliothek\(at\)ooe.gv.at](mailto:landesbibliothek(at)ooe.gv.at)

Telephone: +43(732) 7720-53100

der Gewehrkolben, das Bajonett oder der Spaten auf starrsinnige Russenschädel die letzten Akkorde des Gefechtes dreinschlägt...

Die Sanitätler sammeln wacker die Verwundeten und klauben hiebei naturgemäss auch die in Überzahl befindlichen Russen auf... Die Front der Russen kommt endgültig ins Wanken... Es flüchtet, wer fliehen kann... Aus den russischen Laufgräben ertönen noch einzelne verspätete Schüsse, die jedoch im Todesröcheln und dem Gefechtslärm ersticken.

Die 23-er verfolgen die Russen und schiessen stehend auf die zurückflutenden. Um 3^h nachmittag war das Regimentskommando in der Lage mehr als 400 Gefangene und die erfolgreiche Durchführung der Bugforcierung zu melden. Bis abends erhöhte sich schon die Zahl der Gefangenen auf über 1000, darunter viele Offiziere und etliche Maschinengewehre. Die blutigen Verluste des Feindes waren auch aussergewöhnlich grosse. Dagegen konnte man mit besonderer Befriedigung wahrnehmen, dass die eigenen Verluste, mit Rücksicht auf den bedeutenden Erfolg, kaum nennenswert waren.

Am Waldrande, auf den die Gegend beherrschenden Höhen erzählen sich die 23-er, Pfeifen rauchend, die Details des ereignissvollen Tages... Einzelne sind in Korrespondenzen vertieft... Etwas abseits werden die Toten beerdigt...

Major *Mády* wälzt jedes Verdienst von sich, indem er erklärt: «Ich erfüllte bloss die Weisungen und Befehle des Regimentskommandanten Oberst *Glöckner*. ... Was ich aus eigener Initiative unternahm, das hat die Situation mit sich gebracht... Der 26-te Juli war ein glorreicher Tag. Die 23-er gingen wacker und heldenmütig vor», und bei diesen Worten erfüllt das runde Gesicht des Major *Mády* berechtigter Stolz.

Die Brust des Korporals, seither schon Zugführer *Kárász* zierte die goldene Tapferkeitsmedaille, als er eine Zigarette rauchend diesen Tag schilderte:

«Es kam vom Bataillon der Befehl... Der elende Russe schoss wie verrückt... Herr Oberst *Glöckner* schenkte mir eine so feine Zigarre, wie ich bis dahin noch keine rauchte...» Und unter dem unvergesslichen Eindruck dieser angenehmen Reminiszenz wirft er seine halbe Zigarette fort.

Ladislaus Czebe.

Csak épen a fegyverropogás, a koronként robbanó gránát, sebesültek jajgatása nem illik a kép keretébe... És megy a huszonhármas rettenhetetlenül. A tiszték, a bakák... Az orosz még egy makacs ellentámadást próbál. De a huszonhármasok, kik ma megint bekóstoltak a győzelmes dicsőség poharába, már ez nem tudja feltartóztatni... Itt-ott a szurony, a bajnét, a spátni kemény kézbe fogva, az ütközet utolsó taktusait veri a konok muszka koponyákon... A szanitécek máris bátran szedik össze a sebesülteket, — természetesen a túlnyomó számban levő oroszokat is... Az orosz front végleg meginog... Fut, aki futhat... Itt-ott az orosz árkokban még elkésett lövés szól... Utána halálhörgés, egy kis zaj, egy kis magyaros káromkodás... Az üldöző huszonhármasok állva lőnek a menekülőkre s délután három órakor már a kemény mulatság végét jelenti az ezredparancsnokság. Meg azt, hogy az eddigieken felül még 400 fogoly indul Budapest felé... Az erdőszélen, a területet uraló magaslatokon a huszonhármasok pipázva mesélik a részleteket. Az egyik már levelet ír haza... Ott távol a halottakat temetik... A háttérbe mintha megadásra feltartott orosz kezek szegélyeznék az ég peremét...

— — — — —
Mády őrnagy szerényen elhárít magáról minden dicsőséget:

— A parancs szerint ment... Amit magamtól kezdtem benne, azt a helyzet parancsolta... Hanem nagyon szép nap volt... Jól mentek előre a fiúk, — és gömbölyű arcán sok büszkeség mosolyog...

Káplár, azaz hogy firer úr *Kárász*, mellén az arany medália lóg, cigarettázik és nehezen beszél a dologról:

— Jött a parancs a bataliontól... Lőtt az a nyomorék muszka... Hanem az ezredes úr olyan szivart adott, amelyet még világéletembe se szíttam... — És a kedves emlék hatása alatt eldobja a féligszitt cigarettáját...

Czebe László.

